

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zmage angleških liberalcev in Slavjanstvo.

Zadnje dneve, ko smo mi na tem mestu pisali o naših domačih rečeh in bojih, sicer važnih za nas, ali z višjega stališča gledajoč vendar le malopomembnih za našo slavjansko bodočnost in osodo, poročal je zadaj naš politični pregled ob kratkem silno imeniten in važen dogodek, zmago angleške liberalne stranke, zmago Slavjanom in svobodi prijaznega dela Angležev, vsled katere zmage se v istinito ustavnej Angliji vlada premeni in premeni tudi angleška vnanja politika v smislu Slavjanstvu prijaznem in v istini liberalnem.

V tem listu smo uže večkrat ponavljali, da mej vsemi takoimenovanimi liberalnimi strankami, so samo angleški liberalci vredni tega imena, t. j. samo oni so zares liberalci, zlasti pa svobodo privoščeči tudi drugim narodom, i Slavjanom. Nemec je liberallec záse, a Slavjana bi v žlici vode rad vtopil. To se je pokazalo zlasti v zadnji vojski za osvobojenje južnih Slavjanov izpod turskega jarma. Liberalni Nemci, Magjari in drugi so s konservativnimi Angleži vred želeli na vso moč Turkom zmago in Bolgarom ter Srbom še nadaljnje robovanje. Mozevsko lepo so se pa mej vstankom v Bosni in Hercegovini in mej srbsko, črnogorsko in rusko-turško vojno obnašali angleški liberalci, katerim so vodje Gladstone, Hartington, Bright in dr. Oni so naravnost izjavili se za svobodo in neodvisnost Srbov, Črnogorcev, Bolgarov, in proti turskemu barbarstvu. Oni so rekli, da treba Rusijo v nje lepem delu osvobojenja južnih Slavjanov podpirati, ž njo sodelovati, dokler dela za idejo, a ne upirati se jej in jej polena pod noge

metati, kakor je to delala vladajoča angleška konservativna stranka.

Da, angleški liberalci so prav za prav mnogo pripomogli, da se je rusko-turška vojska, ki je slovansko vprašanje za velikanski korak naprej porinila, začela in da se je z ustanovljenjem neodvisne slovanske države Bolgarije končala. Angleške liberalne stranke sloveči novinar in Gladstonov prijatelj, kapitan Forbes, je bil prvi, ki je natančno z imeni in številkami popisal nepozabljiva „turška zvestva v Bolgariji“ in tako vzbudil velikansko senzacijo po vsem svetu in nevoljo na krute Turke pri vseh liberalnih Angličanih, a tudi ruskej vladi še en vnanji povod dal, da je bodro vzdignila se in da je ruski car v moskovskem staroslavnem kremlju izgovoril slavno besedo, da ide s svojim narodom v boj za „slavjansko delo.“ — Ko so naši avstro-ogerski nemški in magjarski psevdoliberalni časniki psovali naše brate Črnogorce z grdim primkom „hammeldiebe“, bil je zopet angleški vodja, liberallec stari Gladstone, ki je izdal knjigo o tem junaškem slovanskem rodu, in je imenoval Črnogorce „moderne Špartance“, občudovanja vsega sveta vredne. „Balkanskim Slovanom in drugim narodom naj se da svoboda, onemogli in nevredni Turčin naj se ne podpira, temuč svojej osodi prepusti in v Azijo zapodi“ to je bilo stališče angleških liberalcev, kakor tudi slovansko. In ko je angleška konservativna vlada pod Beaconsfieldom povsod Turčijo podpirala, na berlinskem kongresu Bolgarijo s pomočjo Bismarkovo in Andrassyjevo raztrgala, Rusiji v vsem protivila se, bili so angleški liberalci na ves glas zoper to. Ravno tako je Gladstone dosledno pugubljajal sčuvanje na Rusijo ter govoril za pomirjenje in dogovor s to slavjansko državo.

Za to so angleški Beaconsfieldovci vpili nad Gladstona da je ruski uhoda ali ogleduh in izdajalec. Naši nemško-liberalni časopisi pak so ga dosledno psovali, da je „star norec“ brez vpliva — zlasti je v tem psovanji močna bila dunajska „N. Fr. Pr.“, gadja sovražnica vsega Slavjanstva in vse pravičnosti. Vsaka dvomljiva „zmaga“ Beaconsfieldovih generalov v Afriki in Aziji se je v teh nemških novinah proglašala kot pobitje Rusije ali Slavjanstva in s tem kot zmaga „kulture“. Beaconsfield pak se je slavil, zavoljo njegovega sovraštva do Rusije, kot „genijalen mož“ ki ima vso Anglijo za soboj, da celo dunajski konservativen list ga je imenoval „säcurlamensch“ in rad občudoval njegove svetovne proti Rusiji obrnene velikanske namere in načrte v Aziji in Evropi.

Vrhunec je pa menda psovanje na Gladstona nemško-liberalnih časnikov doseglo, ko je Gladstone ob začetku volilnega gibanja zopet izrekel se za svobodo balkanskih Slovanov, in tudi jako simpatično naglasil svobodo avstrijskih Slovanov, rekši mej družim, da so Nemci in Magjari dozdej zmirom tlačili nas, istina, za katero se je dozdej druga Evropa premalo zmenila ali nič. Gladstone pak se z nemškim vpitjem zarad tega nanj zagnanim nij dal ostrašiti, on je ponavljal: „Čemu se Avstrijci (nemški in magjarski) pritožujejo o mojej sodbi gledé Avstrije? Oni naj izrekó, da nehčejo tlačiti balkanskih in svojih Slovanov in dobro je.“ Ali namesto tega, so rekli naši liberalni Nemci in Magjari, da Avstrija simpatizira pri angleških volitvah s konservativci, ne pa z liberalci. Gladstone, boljši poznavalec Avstrije nego naši nemški novinarji, odgovoril jim je pred vso Evropo z resnico: „Ako v Avstriji Nemci in Magjari z našo liberalno angleško stranko ne simpatizirajo, pa

Listek.

Rusija in Anglija od l. 1876 do 1880.

Bilo je dné 6. (18.) julija 1876, ko je pal v boji za jugoslovansko osvobojenje mej srbskimi boritelji proti Osman paši, poznejšemu branitelju Plevne, prvi ruski prostovoljec. Glas o njega smrti prouzročoval je v Srbiji ter po vsem slavjanskem in Slavjanom prijaznem sveti, a posebno v Rusiji najbridkejšo sočutje. Saj ta prvi za jugoslovansko svobodo pali ruski prostovoljec nij bil kakšen navaden človek, kakšen nenavadnih dogodkov in bojaljuben klatež, temveč bil je ena onih sijajno odličnih osobnostij, katere so svetle zvezde v temnej zgodovini človeštva; bil je moz, katerega vse mišljenje in strmenje je koprnelo po vzvišenem vzoru, in kateri je v dosego tega ideala daroval svoje moči in svoje življenje; bil je

junač, kateri je v najblažjem navdušenju, v najsvetejšem boji najpogumnejšo smrt storil: ta prostovoljec je bil Nikolaj Kirčev, rodič neke tako po rodu kakor po mišljenju vrlo plemenite rodbine ruske. Vzvišeni ideal, za katerega je ta mož na srbskem bojnem polju prelil svojo kri, bila je svoboda jugoslovanska, srečno razvijanje in slave polna bodočnost vseh Slavjanov. Nikolaj Kirčev je pal v početku tega boja, nij mu bilo mogoče započeto delo dovrševati, vendar njegovo početje nij smelo po njega smrti prestat, zapustil je nadaljevanje svojega truda svojej preljubljeni sestri Olgi, katere je to sveto jej zapuščino sprejela z navdušenjem, kakeršno je le v blagem ženskem srci mogoče.

Olga Kirčeva je ženska prikazen kakeršnih je malo v svetovnej zgodovini, ona združuje vse prednosti svojega spola kakor odličnosti, katere so znamenitim možem na čast

in slavo. Nje visoka in mnogovrstna znanstvena izobraženost, nje um moško energijo in vstrajnost morajo takisto občudovati sovražniki njeni kakor prijatelji. Brata Nikolaja je ljubila in oboževala najiskrenejše; njegova smrt jej je usékala najbridkejšo rano, — vendar srcé, kakeršno ima ona, ne išče tolažbe v praznih besedah, v solzah in puhlih tožbah, temveč v delih, po katerih naj bi predragi jej umrši ljubljeneč živel v slavepolnem spominu pri potomstvu. „Moj brat je usmrten, a od sedaj naj bode moje življenje njegovo življenje; jaz hočem njegovo početje nadaljevati; za njegovo sveto mi poročeno zapuščino smatram, da v zanaprej vse svoje moči darujem svetej stvari slavjanskej“ — dejala je svoj čas Olga Kirčeva pisatelju teh vrstic, in verna je v vsakem oziru tem besedam in tej resnej odloki ostala. Stopila je v prvo vrsto boriteljev proti vragom Slav-

redu narodnih volilcev nikakor ne zadržal, da gotovo gredo oddat svoj glas.

— (G. v. Alpi) doslej tukaj okrajni komisar, je imenovan redarstvenim ali policijskim direktorjem v Sarajevu. G. Alpi je v tej stroki posebno izvežban, ter je bil s posebnim nalogom poslan l. 1873. na dunajsko svetovno razstavo in istega leta zavolj posebnih zaslug na redarstvenem polji odhkovani od cesarja z zlatim križcem za zasluge.

— (Naslednik Winklerjev.) Pod tem naslovom poroča „N. fr. Pr.“, da bode na mesto g. Winklerja v upravno sodišče za dvornega svetovalca imenovan slovenski poslanec g. vitez Schneid.

— (Priatelj) in dopisnikom naznanjam, da sem vrnivši se spet glavno uredništvo tega lista prevzel. Jurčič.

Razne vesti.

* (Štirinajst stoletnica benediktinskega reda) se je 6. t. m. slovesno obhajala po cerkvah in klostrih tega zlasti za ohranjenje latinskih in grških klasikov in za kulturo sploh prezaslužnega reda. Leta 480 je bil namreč sv. Benedikt rojen.

* (Trideset tisoč gold. pri taroku dobil.) Na velikonočno nedeljo so v Pešti igrali trije gospodje tarok. Ko je bila igra okončana, je imel eden od njih, kateri ima svojo menjalnico, doplatiti 3 gld. Pobotali pak so se tako, da 50 kr. dá v gotovini, a ostalo poravnava s promeso komunalnega loza. Dne 1. t. m. je bilo srečkanje in lastnik priigrane promese je zadel nánjo celih 30.000 gld.

* (Koliko veljajo angleške volitve denarja.) Pri nas je skoro težava nekoliko petakov za stroške pri volitvah nabrati mej strankarji. Da čujemo, kaj stanejo volitve na Angleškem! Angleški parlament ima 652 sedežev. Leta 1874 so veljale volitve 10 milijonov goldinarjev. In vendar je „kupljenje“ glasov ostro prepovedano. Nij pa prepovedano volilcu vožnjo plačati. Na vsacega poslanca je prišlo okoli 10.000 gld. Znamenje, da morejo večjidel le bogatini na Angleškem poslanci biti, ker en ubožec ne more toliko za „čast“ žrtvovati, a stranka pač za malokateriga toliko žrtvuje. Vsak izvoljenec mora v zbornici račun položiti, koliko je izdal za volitev, in

priseči, da nij posluževal se „nepoštenih sredstev“. Da kljub temu volitve toliko stanejo, to se nam, ki smo na naše razmere vajeni, pač čudno zdi in sodimo, da pač toliko velike svote ne gredo samo za „vožnjo“.

Poslano.

Neka meni neznana osoba je po mestu raztrosila grdo laž, da je pri volitvi mestnega odbora ljubljanskega dne 6. aprila t. l. naš občesposlovanji domoljub gospod Jakob Škrbine, posestnik in črevljarski mojster, volil nemškutarske kandidate.

Ker je pa gospod Škrbine v pričo mene svoj glasovni listek oddal z narodnimi kandidati napisan, izrekam v njegovo obrambo, da je le hudobno obrekovanje, da bi bil g. Škrbine nam nasprotno volil. Gospod Škrbine je bil dozdaj vedno dosleden; in prepričan sem, da ostane tudi z naprej svoji domovini vedno zvest.

V Ljubljani, dne 7. aprila 1880.

Josip Regali

v imenu „Narodnega volilnega odbora“.

Tržne cene

v Ljubljani 7. aprila t. l.

Pšenica hektoliter 10 gld. 72 kr. reš 6 gld. 99 kr.; — ječmen 5 gld. 53 kr.; — oves 5 gld. 74 kr.; — ajda 5 gld. 39 kr.; — pros 5 gld. 53 kr.; — koruza 6 gld. 83 kr.; — krompir 100 kilogramov 3 gld. 20 kr.; — fižol hektoliter 9 gld. kr.; — masla kilogram — gld. 80 kr.; — mast — gld. 70 kr.; — špet trisen — gld. 54 kr.; — špet povojen — gld. 6 kr.; — jajce po 1¹/₂ kr.; — mleka liter 5 kr.; — govednine kilogram 54 kr.; — teletnine 52 kr.; — svinjsko meso 6 kr.; — siena 100 kilogramov 1 gld. 87 kr.; — sijame 1 gld. 78 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 7 gld. — kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Dunajska borza 7. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	3 gld. 15	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75	55
Zlata renta	89	45
1060 drz. posojilo	130	25
Akcije narodne banke	43	
Kreditne akcije	284	70
London	118	90
Srebro	—	—
Napol.	9	47 ¹ / ₂
C. kr. cekini	5	58
Državne marke	58	50

Najboljši

salónsk premog

(44—32)

razkrojena drva

po najnižji ceni pri

A. Debevoil, rimska cesta (Gradišče) 19.

Učitelj,

ki je skozi 20 let mladino v šolskih predmetih v mnogih farah na Slovenskem podučeval in je orglarsko službo opravljal, o čemer se lahko z dobrimi spričevali izkazati more, želi enako službo sprejeti. Napis: M. H., stanujoč v št. Mihelu pri Žuzenberku na Dolenjskem. (42)

Zaradi preselitve prodajem od danes počenši do dne 1. maja 1880 zalogo

izvrstnega vina,

katerega imam 400 veder. Vino prodajem po najnižji ceni, in sicer najmanj po jedno vedro vkupe.

Daniel Predovič,

(129—7)

krčmar,

na Poljanskem trgu št. 5, v Ljubljani.

Važno za gostilničarje!

Podpisani po zelo nizkeji ceni izdelujem vsake velikosti

ledenic (Eiskasten),

v katerih se dajo dobro hraniti pivo in jedi. Vnanja naročila izvršujem takoj in točno.

Janez Podkrajšek,

(110—4)

v Ljubljani, v Trnovem hiš. št. 19.

Skoraj v dar!

Po okrajšani konkurni masi na nič prišlo „fabrike za britanija srebra“ prevzeta velikanška zaloga se bode zavolj velikih plačilnih zavez 75% pod cenilno vrednostjo prodala. Za samo gld. 7.25 se dobi izvanredno čisto mino pripravo od britanija-srebra (kateri je prej gld. 35.— veljala, namreč: 6 namiznih nožev z vrlo dobriimi jeklenimi ostrinami. 6 vilic od pravga angleškega britanija-srebra. 6 težkih žlic za jelo od britanija-srebra. 6 finih žlic za kavo od britanija-srebra. 1 težki zajemalce za juho od britanija-srebra. 1 težki zajemalce za mleko od britanija-srebra. 6 fino cipeliranih podajalnih zdelic (tas). 3 podstavkov za nože od kristala. 3 fine masivne čašice za jelo. 3 fine prelepe zdelice za sladkor. 1 izvirna posoda za poper ali sladkor. 1 odtokanik za čaj dne baže. 2 krasna namizna svečnika. 48 kom. — Naročila s povzetjem, ali če se svota naprej pošlje, naj se pošilja na

Vereinigte
Britania-Silber-Fabriks-Depot,
Wien, II., Untere Donaustrasse 43.

Trakuljo

(105—2)

(plošnoato glisto) prežene

dr. Bloch na Dunaji,

Praterstrasse 42, tudi pismeno.

Tužba.

6. aprila

Pri Sloni: Rosi iz Trsta. — Hudovernik iz Bleda.
Pri Malici: Oresnik iz Dunaja. — Hirschman iz Gradca. — Neuberr iz Dunaja. — Bruckman iz Špitala. — Falk iz Dunaja.



Najgotovejša pomoč

kakorkoli bolnim v vratu in prsih

lekarja O. Klementov

tirolski prsni sirup,

jako aromatično okusen, popolnem shranljiv izleček najboljših tirolskih planinskih zelišč.

Gospodu lekarnarju O. Klementu v Inomostu!

Ker sva ob početku zime hudo kašljala, ter trpela hude muke v prsih in neprenehljivo zasiljenje, rabila sva na mnoge svete jaz in moja soproga vaš „tirolski prsni sirup“; uže v kratkem času sva bila popolnem ozdravljena. Radostno tedaj naznanjama vam tako srečen učinek vašega izlečka planinskih zelišč, ter se vam najiskreneje zahvaljujema.

V Inomostu, novembra 1879.

Otto Prechtler,

upok. c. kr. vodja drž. arhiva in pisatelj.

Cena izv. sklenici: 1 gld. av. v.

Osrednja zaloga pri prirejevalci lekarji O. KLEMENTU v Inomostu.

V Ljubljani: lekar Trnkotzy; v Celovci: lekar Birnbacher.

NB. Pri kupovanji naj se pazi na ime prirejevalcevo in njegovo brambeno znamenje: Očino zelišče (edelweiss) z monogramom na črnej podlogi.

(33—11)

Izdatelj in urednik Makso Armič.

Prevzetje kavarne.

Usojam se uljudno naznanjati, da sem na zakup prevzel

Fischerjevo kavarno

(„Nordstern“)

na kongresnem trgu v Ljubljani. Okolnost, da sem skozi osem let v kavarni pri „Sloni“ na občo zadovoljnost vs h p. t. gostov služil za plačilnega markerja, mi je porok, da bodem tudi samosvoj kavarar povsem postrezal željam svojih čestitih gostov. Mnogobrojnega udeleževanja prosi

najudanejši

Peter Denoth.

(134—2)

! Znamenito!

Vsakemu, kdor je uže potreboval zdravniške pomoči v boleznih, n. pr. zoper bramor, sušico, bolezen na prsih, slabost, nervoznost, je znano, da celo najodličnejše avtoriteti zdravništva (kakor prof. dr. Schnitzler, Skoda, Braun etc.) priporočajo izključivo

naravno, kristalno-čisto, zlato-žolto,

prirejeno vsled ministerskega ukaza po avstrijskem lekarniškem pravilniku

zdravilno pomuhljevo jetrno mast

iz Kristijanije v Norvegiji kot najboljšo ribjo mast, kolikor se je nahaja v trgovini, in sicer zbog njenih izvrstnih lastnosti; — ta jetrna mast prekosi in je boljša, nego ona bela, ki se je še sopuhom očistila, a pri tem zgubila najboljše snovi.

Da je ta jedino prava, kristalno-čista, zlato-žolta zdravilna pomuhljeva, jetrna mast (Gadus Callarias Lin. [pomuhelj] po avstrijskem lekarniškem pravilniku) pravilna, zato je v zalogi zmirom sveža ter iz prvih in najsolidnejših izvirmikov v sklenicah po 60 novč., in jo ima

Julij pl. Trnkóczy,

(74—10)

lekar v Ljubljani, na mestnem trgu štev. 4.

Naročbe izvršujejo se s pošnim povzetjem najhitreje.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.

Dopisi.

Iz Borovnice 7. aprila. [Izv. dopis.]

V taistem časi je bil velik pred „gospodom“ in svést si je bil, da lahko „široko“ stopa! Njegova desnica je segla daleč in gorje mu: sè samim mazincem ga je — na vrat, na nos! — vrigel z juga na sever! V sanjah je govoril, ali obveljala je njegova! Kaj čuda, da pred njega obličjem se je nekaterim (ti so bili najpogumnejši, gospôda moja!) iz strahu in trepetu zadrnil jezik — a drugim (ti so bili najmodrejši!) da so se usta odprla na stežaj in besede jim sùle, kakor buče iz panja, a slajše ko njih méd! S kratka: velik je bil! In lahko si mislite, da velik je bil polóm, ko se je zvrnil! Bog nas varuj, — ali tako je moralo priti!

V taistem časi se je pripetilo, da je šel malo preveč stegneno in da je govoril malo preveč nezmotljivo, nego-li se je „dopadalo Bogú in ljudém.“ In pâl je mej razbojnik in — našeli so mu jih! Vzeti pa mu niso mogli ničesar, kajti povém vam, da nij imel ničesar in nikoli! Vendar pa so ga bili podrli ter dobro ga opikali; vedeli so menda, da jim zaradi tega nihče ne bo krivil las! In res si nij nihče umival rok — tako daleč prišel je ta hudobni svet! In mimo sta šla duhovnik pa levit in — Samaritan: ali vsem in vsacemu je bilo žal, da se jim smiliti ne more ta bridki siromak, ta revni „magister“ — Sima! — In tako je sam sè svojimi znanci šel v sé in krvav pot pripotil tja na stéljo, povém vam, na samo bobovico svoje $\frac{2}{3}$ „Ljubljanske Schulzeitunge“! In támo si, raztepen, ruje lase, grize nohte in kolne svet, ter njega ničemer-nost! Oh! ta minljivost sveta! Ti boré — Sima — sveta bo konec! Adio mondo!

Vi, g. urednik! ga gotovo niste videli moža tamo v koti zadnje, novo skrpucane „Schulzeitunge“! In dobro da ga niste videli! Povém vam, da Job tamo iz „starega testa-menta“ bi ne menjal z mastno plačevanim c. k. nadzornikom Simo! Kajti Job — tako pravijo — ondaj vsaj pameti nij bil izgubil, a strah! Sima je čisto ob pamet in vročinsko se mu je moralo mešati, kakor se čuje iz „Schulzeitunge“. Križa se človek, da bi ne prišel ob glavo, ko čita óno Jeremijado o raz-valinah „magistra“ Sime! Taka se je bila zgodila ž njim! — Dobro, da Vi, g. urednik stoprav sedaj — po meni — imate zvedeti na drobno o „najnovejših lomastih“ te „krute“ (ali ka-li, g. Sima!) osode! Drugače bi vam bilo preje srce pokalo samega žalostnega usmi-

ljenja — a nad „Slovenskim Narodom“ bi ležal mrak črni, mrak tuge in samo proti njega koncu bi režale koščene besede: „Milodari za ranjenega Simo“. — A to se nij posrečilo in prav tako! Zamán „bi trkali na usmiljena srca“ itd. — neusmiljeni ljudje bi rekali ošabno: „počenega groša nij vreden!“ — In Sima bi bil zapuščen, kakor je sedaj zapuščen, „zapuščen kot kamen na cesti!“

Škoda pa vendar-le za možá; vsaj je „im Dienste der guten (čujte!) Sache!“ Zato pa ukreniva, g. urednik to-le: Jaz plačam po-streške, a vi dajte povelje natančno! Dvignejo naj ranjenega „magistra“ Simo po konci, za-denó naj ga na ramena ter ponesó ga na Pol-jáne, v Pirkerjevo hišo, iz katere je „njega dñ“ cedil se sam med, da so „hočeš-nočeš“ legli po tléh nekateri „mojstri“ — in prena-sičeni sladčic popadali v omóitico, ter potem tako delali, da so kazali pošteni ljudje na-nje, da bode znala govoriti povestnica našega slovenskega naroda!! Torej v tisto hišo naj ponesó Simo! Tamo mu bodo vlili olja v rane (tako je bilo časih!) — če nij porabil vsega sam — — — (pst!) — — — Če bi pa „magister“ Sima tako ne „prišel k sebi,“ pa kar v „panzijón“ ž njim. Tako in tako pridobljeni „lorbarji“ pa tečna hrana „panzi-jonistovska“ — in kaj veljá, da „magister“ Sima doživi visoko starost! Prosit!

Domače stvari.

— (Volitev v ljubljanskem I. raz-redu) je bila včeraj in zmagali so nemšku-tarji, kakor je bilo po njih vspehu v II. raz-redu že pričakovati. Vendar je naših narod-nih glasov častna manjšina. Narodni kandi-datje so dobili: Pakič 93 glasov, Karel Tav-čar 90, dr. Papež 91 in dr. Ahačič 89 glasov. Izvoljeni nemškutarji pa imajo: Dež-man 113 glasov, dr. Schaffer 112, Lasnik 115 in Dreó 116. Torej je razloček mej naj-višjo našo (Pakič) in najnižjo (Schaffer) óno številko 19. Lani je bil razloček v tem raz-redu 39, torej smo letos na boljsem tudi v tem razredu; na boljsem smo kljub temu, da so šli volit samo zavestni narodnjaki, tako rekoč le pričat za svoj politični program, ker vsled nezmage v drugem razredu se nij na naše strani več s pravim pogumom agitiralo, dà, „Novice“ so v sredo, dan pred volitvijo tako daleč šle, da so našim volilcem rekle črno na belem: „Tudi jutri némamo še upanja zmage.“ Ako seštejemo oddane glasove vse h razredov v jedno vsoto, naše skupaj, a nem-škutarske skupaj, pokazuje se, da ima

narodna stranka večino volilnih gla-sov v Ljubljani. Več o tem jutri.

— (Življenje je otel) dné 8. m. m. mesar Ant. Jager v Ljubljani jednemu otroku ki je padel v Ljubljano; zato mu je deželna vlada priznala otetvine 26 gl. 25 kr.

— (Pri občinski volitvi) v Črnem Vrhu okraja logaškega je bil voljen za župana posestnik Anton Plešnar, za svetovalce pa posetniki Andrej Pirc in Jakop Halec iz Zadloga ter Anton Čuk iz Predgriz.

— (Požar.) V Glinah, kamniškega okraja, se je dné 21. m. m. dopoldne vnel Ivan Ba-lantičev pód, ki je pogorel in tudi poleg sto-ječa hiša. Škode je 400 gld.

— (Umor.) Neko Nežo Urbič so našli 29. m. m. mrtvo v njenej kajži v Starem Voj-niku, v krškem okraji. Zakaj in kdo da jo je umoril, pokazalo bode stoprav preiskavanje.

— (Otroci požigalci.) Na pódú sta se z žveplenkami igrala dné 11. m. m. ob če-tirih popoldne dva otroka na posestvu Mari-jane Kokaljeve v Ihanu v kamniškem okraji. Ogenj je hitro posegel okolo sebe in v krat-kem je zgorel pód, hiša, skedenj, hlev in tudi jedna breja krava. Posestnica ima škode 1500 gl. zavarovana pa je samo za 500 gld.

— (Stekel pes.) Dné 26. m. m. je stekel Jurij Kočeverjev pes v Križ. vasi v črnomeljskem okraji. Ugrizel je uže fanta Jurija Uršince na nogi in dva psa. Pse so ubili, steklega psa pa so odvéli konjedercu na Otok. Tam je pa ugrizel zopet dečka An-dreja Turka, ko ga je hotel ta prikleniti, potem dva psa, na to je pa še ušel in narav-nost v vas Otok. Tu je popal in ugrizel še pet družih psov, a naposled ga je vendar ubil Jurij Križan iz Otoka.

— (Iz seje kranjskega deželnega odbora 2. aprila.) V tej seji je kranjski deželni odbor sklenil: da se izpraznena sekun-darska služba v deželnej bolnišnici v Ljubljani vnovič razpiše z natečajem do 20. aprila, — da cestnim odborom naroči, da naj na nevar-nejših krajih na cestah napravió svarilne deske (table) zarad ogibanja srečujočih se vozov, kakor veleva § 20. cestnega policijskega reda od dne 26. sept. 1874. leta, ki se tako-le glasi: Vsak voz, če posebne razmere ne za-povedujejo izimka, naj se v levo stran ogiblje ter v desno stran naj prihiteva, in brez upora naj se umakne vozovom, kateri ga mislijo pre-hiteti ali srečati, — da se c. kr. okrajnim glavarstvom piše, da gledajo na to, da se poli-cijski cestni red za Kranjsko (dež. zak. 1874 leta, IX. del, št. 27. str. 75) izvršuje, da se

stone, čutili so jo vsi pošteno in pravično misleči pravi liberalci, in tako so bili nastali velikanski meetingi, v katerih se je po vsej Angleškej mogočno protestovalo proti vladaj politiki. Vendar Olga Kirějeva nij samo sè svojim prijaznim in milim osebnim občenjem za sveto stvar rusko in jugoslovansko mnogo iskrenih prijateljev na Angleškem pridobivala, temveč poprijela se je tudi z vso umnostjo publicistnega peresa ter tako govorila k vsemu angleškemu narodu, odkrivaje in razjasnevaje mu krivične predsodke v Rusiji, s katerimi zlobni sovražniki ruskega naroda narod angleški slepe in na kriva pota vodijo: pokazivala je Angležem Rusijo kakeršna je v resnici ter ruski narod, kakor on res misli in čuti, kako in zakaj se on za osvobojenje potlačenih bratov Jugoslovanskih bojuje; dokazovala je jasno, da bi tako Angliji kakor Rusiji na največji blagor bilo, ako bi ruski in angleški narod v slogi in

prijateljstvu združena bila in z združenimi močmi narode, kateri so v barbarskej sužnosti osvobojevala ter jim k življenju, kakeršno se človeštvu spodobi, pomagala in napredek v pravej civilizaciji pospeševala. Kako eminenten publicističen talent na političnem polji je Olga Kirějeva, spričuje najbolje pred kratkim v Londonu izišla knjiga pod naslovom: „Russia and England from 1876 to 1880 by O. K.“ — Ta knjiga je v vsakem obziru sijajno delo, mojstersko pisana in klasične veljave, kakor jih je malo; podobna je slavno znanim pismom Juniusovim. Pisateljica pokazuje tukaj vse svoje odličnosti, katere ima po narodnosti, po rodu in stanu, po talentu in odgoji, po spolu in značaji. V tej angleško pisanej knjigi goreče kipi rodoljubni, mogočni, siloviti, burni, a poleg zvito-modri veliko ruski dub, katerega pak, rekel bi, neki nemško učenjaški pedantizem poreduje, francoska finost spremlja ter angleška

praktičnost k pravej svrhi spravlja. Učeni pedant najde v njej dovolj učenosti, salonska gospoda genijalne politične misli in nazore, ostroumje pripravljeno s fino ironijo in skelečim sarkazmom, a praktik se zadovoljava s praktičnim reševanjem zadanih vprašanj. Da kratko rečemo: takšno knjigo je tako le prava Rusi-nja spisati mogla, katerej nij dan samo velik pisateljski talent, temveč, katera je tudi prišla iz najnižjih in najodličnejših ruskih krogov ter najiskrenejše in najstrastnejše ljubi Rusijo in vse Slovanstvo, katera si je vso leposlovno in znanostno omiko, katero jej je dati mogla vsa izobrazena Evropa, pridobila in si jo je s pravo moško močjo in vstrajnostjo prisvojila, katera je v angleškem jeziku tako zvedena, da v njem za najboljšimi pisatelji angleškimi ne za-ostaja. — Čujmo, kako sodijo o njej Angleži.

(Konec prih.)

ž njo simpatizirajo avstrijski Slavjani in teh je več kot Nemcev in Magjarov skupaj". In resnico je govoril! Vsi avstrijski Slavjani smo simpatizirali z njegovo stranko in se zdaj močno veselimo nje zmage, kot zmage poštenja nad sebičnostjo, pravičnosti nad krutostjo, idealnosti nad politično samopašnostjo.

Nij dvombe, da se bode angleška vnanja politika zdaj izpremenila. Nova angleška vlada se ne bode protivila združenju Bolgarov, ne bode podpirala Turčije, bode končala vojsko v srednji Aziji naperjeno v zadnji vrsti proti Rusiji in bode s to poslednjo najbrž skušala sporazumljenje doseči, pa tudi ne bode pristopala v nobene intrige in zveze nemško-magjarske, obrnene proti slavjanskej Rusiji, vedoč, da tudi v Avstriji živi 16 milijonov Slavjanov!

Avstrija pak, ki je slišala, da celo angleški liberalci dobro vedo, da je v njej 16 milijonov Slavjanov, s katerimi je treba računati — kar je ta ljuba Avstrija pod prejšnjimi vladami kaj rada pozabila — bode vendar na vse zadnje vendar tudi sama računala tudi z nami, uvela ravnopravnost tudi za svoje avstrijske Slavjane, da se vendar v prihodnje ogne resničnim očitanjem tujih poštenih državljanov kakor je Glastone, ki jej je očital, da nas je dozdej le tlačila.

Iz državnega zbora.

Prvi dan proračunske debate je govorilo šest govornikov, in sicer trije avtonomisti: Čehi Zeithammer in Toner ter Wurm, in trije levičarji. Avtonomistiški poslanci govoré zmirno, dostojno, tako, da ne morejo črez nje zabavljati niti dunajske novine. Poslanec Zeithammer je dejal, da zahteva manjšina od večine tak proračun, v katerem ne bi bilo nobenega primanjkljaja. Ali kako bi bilo to mogoče? Da je še zmirom deficit v proračunu, tega nij zakrivila zdanja večina državnega zbora, kajti ta budget je še zapuščina prejšnjih ministerstev in prejšnje „ustavoverske“ večine državnega zbora. Stranka avtonomistov smatra ta proračun kot posledico politiskega sistema, ki vlada še denes. Novčno stanje avstrijsko se bode pa zboljšalo samo tedaj, ako se tudi gledé te točke veliko stvarno spremeni. In tu je avtonomija in decentralizacija ono, kar more novčno stanje avstrijsko spraviti v boljše razmere. Avtonomistiška stranka je prevzela budget z vsemi posledicami, a svoje opravičene želje naglašala samo z

resolucijami, vendar bode glasovala za budget, ker upa, da bode mogla v prihodnje svoje želje bolje poudariti.

Tem zmernim besedam je odgovarjal centralist Hallwich; pritoževal se je mož, da se nemštvo na Češkem zatira, oni jezik, ki je po njegovem mnenju jedino sposoben, da je državni jezik. In kakor je prvi govornik, centralistiški poslanec Scharschmied nekako zadovoljno kazal na to, da samo Nemci avstrijski in njihovi poslanci skrbé za državo, za nje celokupnost in nerazdeljivost, tako je tudi ta poslanec isto poudarjal, kar se bode do sita čulo menda iz ust vseh ostalih centralistiških poslancev.

Njemu je odgovarjal češki poslanec dr. Toner, zmerno in nestrasto. Omenjal je, da v Avstriji živi mnogo narodov, ki so za napredek toliko storili, kakor Nemci. On pri nava, da so tudi Nemci na Češkem mnogo dobrega storili, a zahteva, da Nemci priznajo to tudi Slovonom. Potem je pa očital Nemcem, da so zdaj mej budgetno debato pritirali narodnostno vprašanje. Doslej se nemštvu še nij zgodilo nič žalega, a vendar kriče uže: Pazite! nemštvo je v nevarnosti! A vendar Čehi ne zahtevajo družega, razen da imajo v čisto čeških okrajih jednake pravice, kakeršne imajo Nemci v čisto nemških okrajih. V Avstriji ne bode preje boljše, predno da se prenehajo narodnostni prepiri, ti se bodo pa prenehali samo takrat, kadar dobi vsak narod, kar mu gre.

Schönerer je znan prusijanski velikomemški kričač; strahovite reči je pripovedoval o svojej izvolitvi v Zwettlskem okraji; dejal je, da so njega in volilce, ki so njega volili, opazovale ter nadzorovale politiske oblasti, — celo žandarji da so obkolili hišo, kjer se je vršila volitev. Se ve da je vse to nepotrebno pripovedoval in tega uzroka, da bodo en čas Dunajčanje zopet o njem govorili. A tudi on je slikal Nemce avstrijske kot mučenike, ki se povsod zatirajo, kjer le kdo reče, da je Nemec. On je zahteval, da sme vsak Nemec javno naglašati, da je Nemec, ud velikega naroda, ki nij samo v Avstriji, a da se ga zato ne bode po uradih sumičilo.

Jedinost, sloga in pravica, — dejal je poslanec Wurm — to troje samo pospešuje splošno bláginjo. Ustavoverci so zmirom naglašali svoje ustavoverstvo, a mislili so, da je v tem, da se Slovani na steno pritiskajo. Tako mislijo in delajo tudi uradniki.

janstva, in akopram bi marsikateri soboritelj na njenej strani omahoval, ona vendar stoji neustrašena in neomahljiva na svojem mestu ter noben trenotek ne dvoji, da bode končno sveta in pravična stvar slavjanska slavno zmagala.

Olga Kirějeva pozna dobro in natanko svoje moči in svoje zmožnosti tako si je tudi umno in izvedno izvolila svoje bojno mesto. Smrt njenega brata ter barbarsko oskrunjenje mrtvega telesa v Vidinu po Turkih pod Osman pašo, je v ruskem narodu poleg bridkih občutkov prouzročilo burno razdraženost ter Rusijo k boju proti Turčiji mogočno napotilo. Narod ruski je zahteval vedno glasnejše in glasnejše boj proti turškemu barbarstvu in po divjih grozovitostih v Bolgariji je postal ta klic tako mogočen, da mu je vlada poslušna biti morala in je Rusija vojsko pričela. Bistro politično oko Olge Kirějeve pa je v onej

dóbi brž bilo zapazilo na zapadni strani Evrope, od koder proti Rusiji prihaja vedno zavidna nevihta, nevaren črn oblak, grozeč z burjo in pogubo lepim žrtvam ruskih zmag. Prva njena skrb je zatorej bila, to zapadno črno boko mogoče razvedriti ter grozečo nevarnost po vsej mogočnosti odstraniti: podala se je dakle nemudoma v Anglijo na boj proti angleškej Rusom in vsem Slovanom sovražnej torijskej politiki. Nje ljubeznjiva, odlična, zanimiva osebnost, nje visoki stan, nje mnoge in obširne vednosti, natančno poznanje sveta, kratko: njene izvanredne telesne in duševne lastnosti vzmogle so jej to težavno in drzno početje. Po svojih odličnostih si je pridobila v Angliji mnogo iskrenih čestiteljev. Najznamenitejši in najplemenitejši možje, državniki in literati Slavjanom prijazne liberalne stranke Angleške so njeni odločni osebni prijatelji. Ko se je za turških grozovitostij v Bolgariji in za

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. aprila.

Cesarjevič Rudolf ostane tudi še potem nekoliko let v Pragi, ko se bode oženil s princsinjo Štefanijo.

V **državnem zboru** je vlada včeraj predložila terjatev kredita 10.000 gold. za to, da se Avstrija udeleži razstave v Melbourne. V generalnej debati je govoril mej drugimi tudi slovenski poslanec Herman, razvijaje načela avtonomije.

Vnanje države.

Predvčeranjem smo omenjali glasu, da se je pričela vojna mej **Rusko** in **Kitajsko**. Kakor pa poroča Peterburgsk časopis, je kitajska vlada izjavila svojo željo, da bi se dogovori zavoljo provincije Kuldže z Rusko zopet pričeli, ker se dotična zdanja pogodba, katero je kitajski poslanik Čong-Ho sklenil z Rusijo, ne more potrditi. Zato pride v Peterburg kitajski poslanik v Parizu. Vojne mej Kitajem in Rusijo torej še nij.

Iz **Sofije** se javlja, da otide iz Bolgarije znani ruski general in bivši bolgarski vojni minister Parencev. Ruska vlada ga pošlje k turkeštanskej brigadi.

Knez **črnogorski** je dné 5. t. m. podpisal od Turčije mu priposlani predlog o uravnanji meje. Črna gora bode zasedla novo ozemlje, vendar se dvomi, da bi ono moglo to mirnim potom storiti, kajti Albanci nebečjo udati se niti Turškej niti Črnej gori.

Nemški cesar nij sprejel ostavke Bismarkove ter mu je baje odgovoril: „Ostane pri mojem: Nikdar.“ Knez Bismark je pa z nova prosil za svojo ostavko ter naglašal svoje slabo zdravje. Ali bode ostal ali pa šel, to se je včeraj odločilo, ko je imel pogovor s svojim kraljem.

Konservativni **francoski** listi obsojajo pismo Jérôme Napoleonovo; njegov dozdanji pristaš Cassagnac piše v „Pays u“, da je pismo pomota, ki se ne dá popraviti in pravi, da „ako je to cesarstvo, potem je z gnjusom odvrčamo od sebe“. „France“ pa piše: Princ Napoleon zgubiva vse šanse, da bi se zbrali bonapartovci okolo njega, a upanja néma, da bi republikance k sebi privabil.

Na **Angleškem** je bilo doslej voljenih 283 liberalcev, 163 konservativcev in 35 Ircev. Liberalci imajo zdaj 68 glasov večine. Oni so zmagali tudi v „grofovinah“ ali kmetskih občinah Waterford, Butshire, Wigtown, Tipperary in v okraji Monmouthu.

Angleški konservativni listi očitajo delavcem, da so konservativcem ne hvaležni izkazali se pri volitvah.

Lord Hartington je 6. t. m. javno govoril in rekel o berlinskem dogovoru, da nikoli nij bil izvršen, ker vse od Turčije odvisne določbe so neizvedene.

Iz **Kandahara** se poroča, da je angleška kraljica imenovala Šir Alija za vladarja v Kandaharu, kjer ostane angleška posadka in anglešk agent.

rusko-turške vojske judovskega lorda Disraeli-Beaconsfielda angleška vlada in njena stranka z vso odločnostjo za Turke potegovala in je Rusom vse jej mogoče zapreke pripravljala ter Slavjanstvu povsodi škodovati hotela, tedaj je trebalo liberalno stranko angleško spodbujati, da proti takšnemu perfidnemu, judovskokramarskemu ravnanju vladnemu protestuje ter osvobojenje po divje zatiranih Jugoslovanov zahteva. Naj bi Anglija nikar Rusije za sovražnico ne imela, temveč za prijateljico in zaveznico; Rusija pridobiva zatiranim narodom svobodo in civilizacijo, a ne hlapčevstva in barbarstva, na sramoto pak je Angliji, da se po namišljeni, nesramnej samopridnosti s sovražnikom kristijanstva in civilizacije, svobode in napredka združuje zaprekat vse blage napore narodov, kateri se mnogostoletnega barbarskega tlačanja rešiti in človeštvu spodobno življenje doseči hočejo. To sramoto je dobro čutil Glad-